

længere Tjenestetid for at faae nogen bedre Uddannelse. Jeg tror, det er uheldigt, naar man i Underklasserne faar daarlig uddannede Befalingsmænd. Men den første Betingelse for at undgaa dette er, at disse Mænd ere stillede saaledes, at de foruden at anvende deres legemlige Kraft og deres Tid ikke tillige skulle have pekuniære Tab, da det er et Spørgsmaal, om de ere i Stand til selv at offere Noget, eller deres Nærmeste ere i Stand til at give dem Noget. Vi maa stille dem saaledes, at de ere uden Tab, saa at de ikke have Mindre, end hvad de kunde have ved Enhver udenfor Tjenesten. Vi maa se hen til, hvad Enhver en saadan Karl rimeligvis kan have i sin Stilling udenfor Tjenesten. Naar vi gjøre dette, saa tror jeg, at der er Folk, som med Lyft og Sver ville offere sig for Tjenesten, og som endog ville offere længere Tid til en videre Uddannelse, end der her er paatænkt.

Krieger: Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorledes den høitærede Krigsminister kan mene, at Lønningsspørgsmaalet ikke har stor Betydning; thi selv om dette Lovforslag var udkommet uforandret som Lov, og visse Personer kunde kommanderes ind i den omhandlede Klasse, saa kunne de dog ikke kommanderes til at blive Sekondlieutenanter. Det kan jo ikke være Meningen. Spørgsmaalet maa altsaa dog blive, hvilke Vilkaar der paa et senere Trin bydes; dette maa være det væsentligste Motiv ved Betragtningen af, hvad der kan komme ud af en saadan Indkommandering, som er foreskrevet ved dette Lovforslag.

Krigsministeren (Dreyer): Udkastet tilfigter ganske vist, at man ikke blot skalde kunne bestemme, at de Vedkommende gjenemgaa Sekondlieutenantsklassen, men at Krigsministeriet ogsaa skalde have Ret til at udnævne dem til Sekondlieutenanter, naar de overhovedet findes egnede dertil.

Krieger: Jeg kan kun sige, at saaledes har jeg ikke forstaaet Ordene i § 3, hvor der tales om „Afkøbst“, men denne Udtalelse af den høitærede Krigsminister synes rigtignok yderligere at vidne om Nødvendigheden af en nærmere Prøvelse af Lovforslaget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Overgangen til 2den Behandling vedtoges med 33 St. mod 6.

Dreſing: Jeg tillader mig at foreslaa, at denne Sag henvises til et Udvalg paa 5 Medlemmer. Jeg tror ikke, det er nødvendigt for mig yderligere at motivere dette Forslag.

Det forekommer mig, at Slutningen af Forhandlingen tilstrækkelig har begrundet det.

Krieger: Jeg skal i Genhold til de Udtalelser, som ere fremkomne under Behandlingen, tillade mig at understøtte dette Forslag, idet jeg dertil knytter det Haab, at den høitærede Krigsminister vil finde, at Afgjørelsen af Sagens Realitet paa ingen Maade derved skalde blive utilbørligt udsat eller forhalet. Jeg tror tværtimod, at det vil være den Bøi, ad hvilken man snarest kan forsøge at fjerne de Vanfælgigheder, hvormed denne Sag er forbunden; uden saadan nærmere Prøvelse tror jeg, at Vanfælgighederne kun ville stille sig saa meget større.

Jougnidres: Jeg vilde have udtalt omtrent det Samme, som er blevet udtalt af den foregaaende ærede Taler; jeg kan derfor frafalde Ordet.

Da ikke Flere forlangte Ordet, fattedes Dreſings Forslag om at henvise Lovforslaget til et Udvalg paa 5 Medlemmer under Afstemning og vedtoges med 29 Stemmer imod 5.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om en midlertidig Udvidelse af Søofficersskolen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Carstensen: I det Rigsdagen i sidste og næstsidste Samling har vedtaget et Lovforslag, der har fuldstændig det samme Formaal som det foreliggende, har den lagt for Dagen, at den billigede det Formaal, Forslaget sætter sig, og Spørgsmaalet bliver altsaa kun, om man fremdeles iaar finder, at der er Anledning eller Trang til den ringe Forøgelse i Tilgangen fra Søofficersskolen til Søofficerskorpset. Efter min Overbevisning gjør der sig endnu en saadan Trang gjældende. Vore klimatiske Forhold medføre, at vore Døvelser maa koncentrerres paa 4 a 5 Sommermaaneder af Aaret, og som Følge deraf er der saa stor Brug for Officerer i Løbet af disse 4 a 5 Maaneder, at Bestyrelsen ofte er henvist til at lade en Officer forlade en ikke vigtig Bestilling for at gaa over til en anden. Allerede dette forarsager mange Ulemper og skader Kontinuiteten i Tjenesten, men ved Siden deraf tror jeg bestemt at kunne sige, at Bestyrelsen ikke har saa frie Hænder, som den burde have, til at lade unge Officerer, der ønske at uddanne sig til Koffardis eller paa anden Maade, benytte disse Ailber til Uddannelse, hvilket er høit nødvendigt i en Marine, hvor Døvelserne ere saa begrænsede, at en